

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517208455
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1517208455.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Prešovská 48, 826 46 Bratislava, IČO: 35 850 370, zastúpeného: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., so sídlom Twin City Tower, Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: Obec Kittsee, so sídlom Hauptplatz 11, 2421 Kittsee, Rakúska republika, IČO: ATU 59077368, zastúpenému JUDr. Martinom Hudákom, PhD., advokátom, so sídlom Háľkova 32, 831 03 Bratislava, o zaplatenie 14.387,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 21Cb/52/2017 - 164 zo dňa 28.11.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 21Cb/52/2017 - 164 zo dňa 28.11.2019 o d m i e t a .

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 14.387,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 13.847,17 Eur od 01.06.2013 do zaplatenia (výrok I) a priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v plnej výške (výrok II).

2. Predmetné rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou, doručenou dňa 28.04.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia 14.387,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 13.847,17 Eur od 01.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom plnenia zo zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami dňa 19.10.1994 o odvádzaní splaškových, resp. zmiešaných odpadových vôd z kanalizačnej siete žalovaného do čistiarne odpadových vôd žalobcu.

3. Súd prvej inštancie doručil žalobu s prílohami v súlade s čl. 10 nariadenia EP a Rady (ES) č. 1393/2007 zo dňa 13.11.2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (ďalej len „nariadenie“) žalovanému prostredníctvom príslušného rakúskeho súdu, ktorý doručovanú zásielku dňa 29.09.2017 vrátil súdu prvej inštancie podľa čl. 8 ods. 1 nariadenia s tým, že žalovaný dňa 21.09.2017 odmietol zásielku prevziať z dôvodu, že žaloba mu bola zaslaná v slovenskom jazyku. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie vyzval žalobcu na doručenie prekladu žaloby s prílohami, ktorá bola následne opätovne doručovaná žalovanému v súlade s čl. 4 ods. 3 a čl. 10 nariadenia - rovnakým postupom doručoval súd prvej inštancie aj uznesenie, č.k. 21Cb/52/2017-62 zo dňa 04.12.2018, spolu s úradným prekladom do jazyka nemeckého, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa k žalobe a prílohám písomne vyjadril v lehote 30 dní odo dňa doručenia predmetného uznesenia, pričom žalovaného zároveň poučil, že v prípade, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, je vo svojom vyjadrení k žalobe povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení - súčasne poučil žalovaného o tom,

že ak si predmetnú povinnosť nespĺní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Výzva na vyjadrenie sa k žalobe s prílohami spolu s poučením podľa § 273 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 08.02.2019.

4. Žalovaný sa k žalobe, žalobcom predloženým listinným dôkazom a skutkovým tvrdeniam uvedeným v žalobe v súdom stanovenej lehote do 08.03.2019 a ani po jej uplynutí písomne nevyjadril, nárok žalobcu nepoprel, voči žalovanému nároku žalobcu nevzniesol žiadne pripomienky a ani hmotnoprávne námietky a ani neuviedol svoje skutkové tvrdenia odlišné od tvrdení žalobcu.

5. Vzhľadom na to, že predmetom sporu je konanie o žalobe na plnenie podľa § 137 písm. a) C.s.p., skutkové tvrdenia žalobcu popreté neboli - preto ich súd s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné, žalovaná strana sporu si svoju povinnosť, uloženú jej uznesením, spočívajúcu v písomnom vyjadrení sa k predmetnej žalobe, nespĺnila, hoci o následkoch nesplnenia predmetnej povinnosti bola riadne poučená - a to vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 C.s.p., pričom žaloba spolu s uznesením jej bola riadne doručená do vlastných rúk, súd prvej inštancie mal za to, že boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 C.s.p. a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania v plnej výške.

7. Proti predmetnému rozsudku uplatnil žalovaný ako prostriedok nápravy podanie, označené ako návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ev. odvolanie, ktoré dôvodil tým, že neboli splnené podmienky pre vydanie takéhoto druhu rozhodnutia. Žalovaný má za to, že závery prijaté súdom prvej inštancie odporujú realite, nakoľko o v rozhodnutí uvádzanom skutkovom stave sa žalovaný dozvedel až dňa 17.12.2019 pri nahliadnutí do súdneho spisu, pričom napadnutý rozsudok bol žalovanému doručený prostredníctvom právneho zástupcu dňa 08.01.2020. Žalovaný sa domnieva, že v danom prípade došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, pretože jednak nedisponoval informáciami o sporovom konaní a možnosti rozhodnúť kontumačným rozsudkom, navyše, zo strany súdu prvej inštancie mu neboli poskytnuté úplné informácie v jazyku, ktorému rozumie (t.j. v nemeckom jazyku). S poukazom na články 9 a 19 nariadenia odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

8. Žalobca vo vyjadrení k uvedenému podaniu žalovaného poukázal na to, že návrh na zrušenie kontumačného rozsudku, ev. odvolanie žalovaného bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že s listinami tvoriacimi obsah spisu, a teda aj so samotným rozsudkom pre zmeškanie sa žalovaný oboznámil v čase nahliadnutia jeho právneho zástupcu do spisu, ako to vyplýva z úradného záznamu zo dňa 27.12.2019 (žalovaným uvádzaný dátum 17.12.2019 vyhodnotil žalobca ako chybu v písaní), pričom žalobca má zároveň za to, že sa jedná aj o deň riadneho doručenia napadnutého rozsudku žalovanému. Predmetné podanie žalovaného bolo následne súdom prvej inštancie doručené až 22.01.2020, t.j. po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a skutočnosť, že dňa 07.01.2020 bol napadnutý rozsudok doručený žalovanému aj poštou, nemôže mať na začiatok plynutia lehoty na podanie odvolania žiaden vplyv - jedná sa teda o zjavne oneskorený návrh/odvolanie proti kontumačnému rozsudku. Vo vzťahu k obsahu predmetného podania žalovanej strany sporu žalobca uviedol, že nie je riadne odôvodnené, je zmätočné a žalovaný v ňom vôbec nerozlišuje jednotlivé zákonné dôvody, ktoré umožňujú vo výnimočných prípadoch dosiahnuť zmenu rozsudku vydaného podľa § 273 C.s.p. Jediným dôvodom podľa tvrdení žalovaného je skutočnosť, že nedisponoval informáciami o predmetnom sporovom konaní a ani o možnosti súdu prvej inštancie rozhodnúť kontumačným rozsudkom - toto tvrdenie sa však nezakladá na pravde, nakoľko sám žalovaný nikdy nespochybnil, že mu bola zo strany súdu prvej inštancie doručená výzva na vyjadrenie k žalobe žalobcu. Žalovaný vôbec nekonkretizuje a neoznačuje potenciálne ospravedliteľné dôvody, pre ktoré zmeškal súdom stanovenú lehotu na vyjadrenie k žalobe a zároveň vo vzťahu k naznačovanému nedostatku osobitných podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku podľa § 273 C.s.p. sa ani len nepokúša zdôvodniť, resp. označiť presné dôvody, prečo spôsob doručovania uznesenia, ktorým bol vyzvaný na predloženie vyjadrenia k žalobe, považuje za nezákonný. Okrem oneskoreného predloženia podania a odhliadnuc od jeho zmätočnosti má žalobca za to, že sa jedná o účelové podanie zo strany žalovaného, pretože si musel byť vedomý, že pred súdom prvej inštancie je vedené predmetné sporové konanie, pretože pokiaľ dňa

22.10.2019 splnomocnil právneho zástupcu na jeho zastupovanie v ňom (ako vyplýva z plnomocenstva, nachádzajúceho sa na č. l. 193 a 199 spisu), minimálne od uvedeného dátumu mal vedomosť, že takéto konanie prebieha a aj napriek tomu sa oň nezaujímal a ani sa nedostavil na verejné vyhlásenie rozsudku, nariadené na deň 28.11.2019. Navyše, doposiaľ žalovaný nedoručil svoje vyjadrenie k samotnej žalobe, ktorou žalobca inicioval predmetné sporové konanie - a to ani k svojmu podaniu (návrh/odvolanie) ako úkon, ktorý zmeškal. Keďže žalovaný nejavil o prebiehajúce sporové konanie záujem, svoje podanie (návrh/odvolanie) podal oneskorene a nepokúsil sa ho ani len dostatočne zdôvodniť, z čoho jednoznačne vyplýva len účelová snaha žalovaného vyhnúť sa povinnosti platiť žalobcovi priznaný peňažný nárok, žalobca odvolaciu súdu navrhuje, aby návrh žalovaného zamietol, ev. jeho odvolanie odmietol a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 C.s.p. prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

10. Podľa § 273 C.s.p. súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20181212>> rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,

b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

11. Podľa § 355 ods. 1 C.s.p., proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

12. Podľa § 356 písm. b) C.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

13. Podľa § 386 písm. c) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Rozsudok pre zmeškanie v zmysle § 273 C.s.p. predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je následkom procesnej pasivity žalovaného prejavujúcej sa tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany vo forme svojej procesnej obrany. Vyjadrenie k žalobe predstavuje základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v sporovom konaní, absencia ktorej je porušením súčinnosti súdu a sporových strán pri rýchlom a efektívnom skončení sporu. V kontexte uvedeného odvolací súd poukazuje na zásadu „práva patria len bdelym“, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu, uplatnenie a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné úkony uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva (viď napr. rozsudok NS SR, sp. zn. 3 Cdo 233/2015 zo dňa 12.09.2016). V prípade nečinnosti spočívajúcej v nevyjadrení sa k žalobe riadne a včas je preto žalovaný (za splnenia všetkých zákonom požadovaných podmienok) sankcionovaný skráteným druhom rozhodnutia v spore.

15. Prípustnosť odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie je založená na princípe generálnej klauzuly, t.j. odvolanie je prípustné proti každému rozsudku súdu prvej inštancie bez ohľadu na to, čo je predmetom konania a akým spôsobom súd prvej inštancie meritórne rozhodol - či žalobe vyhovel celkom/sčasti, alebo ju zamietol. Z nej zákon pripúšťa 3 výnimky, výpočet ktorých je taxatívny, teda nie je možné ho rozširovať. Jednou z uvedených výnimiek je aj rozsudok pre zmeškanie (kontumačný rozsudok). Napriek tomu, že voči tomuto rozsudku odvolanie nie je v zásade možné, zákon výnimočne odvolanie pripúšťa, avšak prípustnosť viaže len na jediný dôvod, ktorým je, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Existencia predmetného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí v súlade s § 386 písm. c) C.s.p. odvolanie odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. V prípade, ak sa odvolací dôvod preukáže, stáva sa súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania.

16. Odvolací súd predovšetkým na margo žalobcom namietanej skutočnosti, týkajúcej sa zmeškania lehoty žalovaného na podanie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku/ odvolania, z dôvodu, že napadnutý rozsudok bol žalovanej strane sporu doručený dňom, kedy nahliadol jeho právny zástupca do spisu (t.j. dňa 27.12.2019), uvádza, že v súlade s ustálenou judikatúrou má doručenie rozhodnutia závažné procesné dôsledky a je potrebné, aby boli vždy dodržané kogentné ustanovenia o doručovaní - ak tomu tak nie je, dochádza k narušeniu právnej istoty a ochrany práv sporových strán, resp. iných subjektov zúčastnených na konaní. Nie je možné zamieňať si doručovanie súdnych písomností (vrátane súdnych rozhodnutí) s procesnými právami sporových strán, medzi ktoré patrí aj právo nahliadať do spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy alebo fotokópie, prípadne požiadať súd o vytvorenie fotokópii za úhradu vecných nákladov (§ 97 C.s.p.). Ak teda sporová strana požiada o vyhotovenie fotokópii obsahu spisu vrátane súdneho rozhodnutia, nejedná sa o doručovanie predmetného rozhodnutia a prevzatie fotokópie, príp. vytvorenie účinky doručenia daného rozhodnutia nevyvoláva, pretože len riadne a predpisom zodpovedajúce doručenie rozhodnutia vyvolá dôsledok, že odvolacia lehota začne plynúť osobe, ktorej sa doručuje; nie je preto podstatné, či táto osoba sa inak oboznámila s obsahom rozhodnutia - ako je to aj v prípade žalovaného a oboznámenia sa s obsahom rozsudku pre zmeškanie v rámci nahliadania jeho právneho zástupcu do súdneho spisu (bližšie viď napr. uznesenie NS SR, sp. zn. 1Cdo/162/2011 zo dňa 20.09.2012). Navyše, s poukazom na skutočnosť, že žalovaný je zastúpený advokátom, je povinnosťou súdu doručovať rozsudok do vlastných rúk advokátovi do jeho elektronickej schránky (bližšie viď napr. uznesenie NS SR, sp. zn. 9Cdo/124/2021 zo dňa 16.06.2021). Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak predmetný argument žalobcu o zmeškaní lehoty na podanie odvolania zo strany žalovaného titulom oboznámenia sa s obsahom napadnutého rozhodnutia pred jeho riadnym doručením neobstojí.

17. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a dôvodov uvedených v podaní žalovaného, ktoré podľa obsahu s poukazom na ustanovenie § 124 ods.1 C.s.p. posúdil ako odvolanie, nedospel k záveru, že by neboli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 C.s.p. a zároveň v napadnutom rozsudku nezistil ani nijaký iný procesný nedostatok, ktorý by súdu prvej inštancie bránil daným spôsobom rozhodnúť.

18. Vo vzťahu k samotnému odvolaniu žalovanej strany sporu mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný nesplnenie podmienok na vydanie rozsudku podľa § 273 C.s.p. nepreukázal, nakoľko - ako vyplýva z obsahu spisu, v danom prípade zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu prvej inštancie uvedeným spôsobom splnené boli. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 28.04.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd prvej inštancie zaviazal žalovanú stranu na plnenie (§ 137 písm. a) C.s.p.), pričom preklad žaloby spolu s prílohami do nemeckého jazyka (č. l. 45 spisu) bol žalovanej strane sporu riadne doručený dňa 19.12.2017 (č. l. 59 spisu) a následne uznesenie č. k. 21Cb/52/2017-62 zo dňa 04.12.2018, spolu s jeho úradným prekladom (č. l. 75 spisu), ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť v zmysle § 273 a) C.s.p., t.j. písomne sa v lehote 30 dní vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bolo žalovanému riadne doručené do vlastných rúk (§ 273 písm. c) C.s.p.) dňa 08.02.2019 (č. l. 89). Súd prvej inštancie zároveň v predmetnom uznesení žalovanú stranu poučil o následku nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 273 písm. b) C.s.p. Žalovaná strana sporu však bola v predmetnom sporovom konaní absolútne nečinná. Vzhľadom na skutočnosť, že po posúdení zákonných podmienok dospel súd prvej inštancie k záveru, že je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 273 C.s.p., rozhodol v predmetnej sporovej veci uvedeným skráteným druhom rozhodnutia.

19. V danom prípade neobstojí ani tvrdenie žalovaného, týkajúce sa nesplnenia podmienok doručovania v zmysle predmetného nariadenia, nakoľko preklad žaloby spolu s prílohami vrátane uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 21Cb/52/2017-62 zo dňa 04.12.2018, spolu s jeho úradným prekladom, boli žalovanému doručované v súlade s čl. 9 a 10 nariadenia, čo potvrdzujú aj osvedčenia o doručení predmetných písomností, ktoré boli súdu prvej inštancie doručené zo strany prijímajúceho orgánu v Rakúsku dňa 08.01.2018 (č. l. 58 plus doručienka preukazujúca prevzatie písomnosti žalovaným do vlastných rúk na č. l. 59) a dňa 19.03.2019 (č. l. 87 plus doručienka preukazujúca prevzatie písomnosti žalovaným do vlastných rúk na č. l. 89). Irelevantným je zároveň aj argument žalovaného o jeho neprítomnosti v konaní podľa čl. 19 nariadenia, nakoľko súd prvej inštancie postupujúc podľa § 273 C.s.p. rozhoduje aj bez nariadenia pojednávania, pričom skutočnosť, že predmetné meritórne rozhodnutie súdu

prvej inštancie bolo (ako vyplýva zo zápisnice na č. I. 162) vyhlásené bez prítomnosti sporových strán, a to s poukazom na ustanovenie o verejnom vyhlásení rozsudku (§ 219 ods. 3 C.s.p.), nepredstavuje žiadny opodstatnený dôvod, pre ktorý by súd prvej inštancie rozsudok pre zmeškanie žalovaného za preukázateľného splnenia zákonom požadovaných podmienok (§ 273 C.s.p.) vydať nemohol.

20. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Keďže odmietnutie odvolania je po procesnej stránke považované za neúspech v konaní, nárok na náhradu trov prináleží sporovej strane, ktorá odvolanie nepodala. Odvolací súd preto žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).